

E · R · S · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASPONSOR

TOETAB:

LIVIKO
— anno 1898 —

Stravinski

Pierre Bleuse ja Liya Petrova

VIIUL
LIYA PETROVA

ERSO

DIRIGENT
PIERRE BLEUSE

RAVEL
STRAVINSKI
CHABRIER
DEBUSSY

6

VEEBRUAR
ESTONIA KONTSERDISAAL
2026

VIIULIKONTSEERT

Mis ühendab ERSOt ja Iutet?

Iute Groupis on ligi 1000 inimest, keda ühendab missioon aidata oma klientidel saada finantsiliselt ja digitaalselt tugevamaks.

Eestis töötab ligi sada tiimiliiget 14 eri rahvusest.

Oleme justkui orkester: iga hääl on eriline ja väärtuslik, ning ühisest sihist sünnib tõeline koosmäng.

E · R · · O

Pierre Bleuse ja Liya Petrova.

Stravinski

LIYA PETROVA viiul
Eesti Riiklik Sümfooniaorkester
Kontsertmeister Brieuc Vourch
Dirigent PIERRE BLEUSE

kell 19 – sümfooniakontsert

LIYA PETROVA viiul

Eesti Riiklik Sümfooniaorkester

Kontsertmeister Brieuc Vourch

Dirigent PIERRE BLEUSE

Maurice Ravel (1875—1937)

Süit „Couperini haud“ („Le tombeau de Couperin“, 1917/1919)

Prélude

Forlane. Allegretto

Menuet. Allegro moderato

Rigaudon. Assez vif

Igor Stravinski (1882—1971)

Viilulikontsert D–duur (1931)

Toccata

Aria I

Aria II

Capriccio

vaheaeg

Claude Debussy (1862—1918)

Koreograafiline poeem „Mäng“ („Jeux“, 1912)

Emmanuel Chabrier (1841—1894)

Rapsoodia „Hispaania“ („España“, 1883)

Kontserdist teevad ülekande Klassikaraadio ja ERSO TV (erso.tv), salvestisi saab ka järelkuulata ja –vaadata.

HEA ERSO PUBLIK!

Tänane õhtu pakub dirigent Pierre Bleuse'i täpsust, viiuldaja Liya Petrova isikupära ning helilooja Igor Stravinskile iseloomulikku teravust ja selgust. Koos lubavad nad rütmi, värvi ja vaimukust — elamust, mis jääb saatma.

Liviko on uhkusega pikaajaline ERSO kaasteeline. Meisterlikkus ja uuenduslikkus ühendavad meid. Nii kontserdilaval kui ka destilleerimiskojas algab tiptase meeskonnast, kes seab endale kõrgeimad standardid. Meil on rõõm suurtoetajana ERSO kõrval seista.

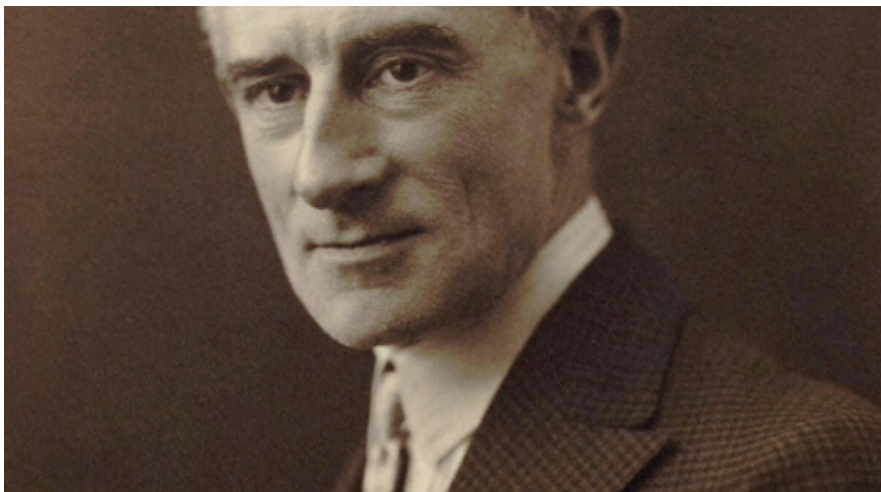
Täna ERSO kollektiivi suurepärase elamuste eest ja soovin kõigile meeldejäädavat kontserti.

Kultuurselt teiega!

Janek Kalvi

Liviko juhataja

LIVIKO
— anno 1898 —

Maurice Ravel (1875—1937)

Süit „Couperini haud“ („Le tombeau de Couperin“, 1917/1919)

Prantsuse helilooja Maurice Ravel oli loojana avatud 20. sajandi alguse helide mitmekesisusele: „Maailm muutub ja läheb iseendaga vastuollu nagu ei kunagi varem. Mul on hea meel elada selle kõige keskel ja olla nii õnnelik, et olen helilooja.“

Raveli muusika kubiseb isikupärastest efektidest ja vastandlikest impulssidest. Selle hoolikalt lihvitud fraasid on täis instrumentaalset värviküllust. Võime säilitada tasakaalutunnet varase modernismi kunstilise ja sotsiaalse kaose keskel võimaldas Ravelil ammutada inspiratsiooni erinevatest allikatest, ilma et ta oleks end sulgenud ühegi konkreetse kunstivoolu raamidesse. Selle tulemusena on tema muusikas värskus, mis mõjub seda tulevikku vaatavamana, mida vanemaks see saab.

Süidi „Couperini haud“ kirjutas Ravel algselt klaverile, tähistamaks prantsuse muusika klassiku Francoise Couperini (1668–1733) 250. sünniaastapäeva. Autori sõnul on süit siiski pühendatud mitte otseselt Couperinile vaid prantsuse 18. sajandi muusikale laiemalt. Süit sisaldas kuut osa, mis olid pühendatud helilooja esimeses maailmasõjas hukkunud sõpradele. Orkestrisüidi jaoks orkestreeris autor esimese, kolmanda, neljanda ja viienda osa.

Ravel väljendas teoses oma modernset tundlikkust 18. sajandi aktsentide kaudu. Eirates filosoof Jean–Jacques Rousseau 1753. aasta väidet, et

„prantsuse muusikas ei ole ei rütmi ega meloodiat“, ühendas Ravel Couperini eluaja rütmilised ja meloodilised vormid ning kadentsid enda ajastu omadega. Teos annab edasi oleviku tunnetuse kui lakkamatult avatud dialoogi minevikuga.

Prélude’i õrn virvendus kannab barokseid ornamentatsioone modernistliku prisma kaudu. Raveli laiahaardeline meloodia ja peened rütmilised varjundid annavad itaaliapärasele *Forlane*’ile kerge ja paindliku graatsia. Elegantne menuett sädeleb, samas kui vilgas *Rigaudon* tabab prantsuse ühiskonna omapärast elujõudu.

Igor Stravinski (1882—1971)

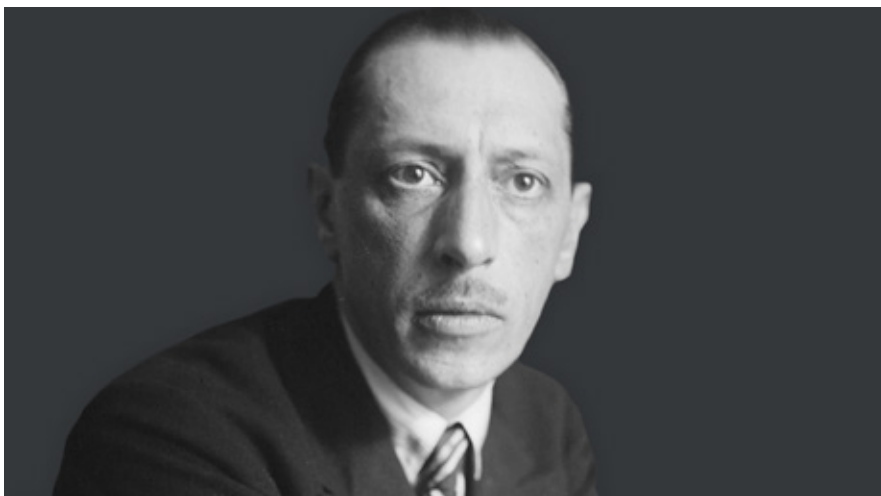
Viilikontsert D–duur (1931)

Igor Stravinski viilikontserdi sünni ajendiks oli ettepanek, mille tegi heliloojale 1931. aastal kirjastuse B. Schott’s Sons juht Willy Strecker — kirjutada midagi silmapaistvale noorele viiuldajale Samuel Dushkinile, keda Strecker väga imetles. Dushkin oli Poolas sündinud muusik, kelle adopteeris Ameerika metseen Blair Fairchild ning kes õppis Leopold Aueri juures. Stravinski kõhkles kahel põhjusel: ta kahtles, kas tunneb viiulit piisavalt hästi, et kirjutada virtuoosne soolopartii, ning kartis, et noor virtuoos ei tunneks tema teose vastu niikuinii huvi. Kohtumine Dushkiniga hajutas aga kahtlused:

„Mul oli suur rõõm leida temas lisaks silmapaistvatele, kaasasündinud viiuldajaannetega ka muusikaline kultuur, peen mõistmine ning — oma elukutse praktiseerimisel — enesesalgamine, mis on väga haruldane.“

Samal ajal julgustas Paul Hindemith Stravinskit teose kallale asuma. Hindemithi arvates võis viiuli mittetundmine olla heliloojale hoopis eeliseks, kuna see takistaks soolopartii muutumist pelgalt teiste tuntud viilikontsertide ümberjutustuseks.

Nii alustasid Stravinski ja Dushkin koostööd. Töö edenedes näitas Stravinski Dushkinile valminud materjali, viiuldaja omakorda proovis seda ja tegi ettepanekuid, kuidas partiid võiks soolopillile lihtsamaks või mõjusamaks muuta. Dushkin pakkus võimalusi muuta materjal „viilipärasemaks“, kuid Stravinski lükkas need ettepanekud tagasi vähemalt sama sageli kui need omaks võttis.

Stravinski püüdis kogu teoses vältida edevat, säravat virtuoossust, millest paljud romantilised kontserdid on küllastunud. Dushkin meenutas:

„Kord, kui olin eriti rahul sellega, kuidas olin ühe hiilgava viiuldajapärase lõigu seadnud, ja püüdsin teda veenda seda alles jätma, ütles ta: „Sa meenutad mulle müügimeest Galeries Lafayette’is. Sa ütled: „Kas see pole särav, kas see pole peen, vaadake neid ilusaid värve, kõik kannavad seda.“ Mina ütlen: „Jah, see on särav, see on ilus, kõik kannavad seda — aga mina ei taha seda.““

Hoolimata Dushkini abist on valminud kontsert eksimatult stravinskilik. Avaosas domineerivad puu- ja vaskpuhkpillid nii kirkalt, et võib tekkida kiusatus arvata, nagu oleks Stravinski jätnud ülemised keelpillid sootuks välja, et lasta solistil paremini esile tõusta. Ehkki orkester on üsna suur, kasutab Stravinski sooloviilulit mitmekesistes kammerkooslustes. Tulemuseks ei ole niivõrd suur romantiline kontsert, vaid pigem midagi Bachi Brandenburgi kontsertide laadset, kus solist on esimene võrdsete seas. Vanemate stiilielementide vaimukas mäng uues ja ootamatus seades ilmestab neoklassitsismi perioodi Stravinski loomingus.

Kaks keskmist osa kannavad mõlemad nimetust aaria — pealkirja, mida Bach kasutas vahel valdavalt lüüriliste aeglaste osade kohta. Esimene neist on leebe leinalaul, teine aga tõeline lüüriline pärl. Meloodiajoontel on looklev, kaunistatud kuju. Stravinski ise märkis, et ainus varasem kontsert, milles võiks näha mõju tema teosele, on Bachi kontsert kahele viiulile.

Vihjeid sellele leiab juba eelnevates osades, eriti *Toccata's*, kuid viimases osas ilmneb see kõige võluvamalt: pärast seda, kui sooloviilul on mänginud duetti fagoti, flöödi ja isegi soolotrompetiga, astub orkestri kontsertmeister äkitselt sisse omaenda soologa. Nii tekib kahe viiuli dialoog, mis meenutab Bachi kontserti.

Teose esiettekanne toimus 23. oktoobril 1931, solistiks oli Samuel Dushkin ning helilooja ise dirigeeris Berliini Raadioorkestrit.

Claude Debussy (1862—1918)

Koreograafiline poeem „Mäng“ („Jeux“, 1912)

Vaevalt on ükski teater ajaloos kogenud mõne nädala jooksul rohkem tähelepanu kui äsja avatud Pariisi Théâtre des Champs-Élysées 1913. aasta mais. Just seal leidis 29. mail aset kõigi aegade kurikuulsaim esiettekanne: Stravinski „Kevadpühitsus“, mille ümber tekkinud kära varjutas aga ühe hoopis teistlaadi teose.

15. mail tõi Djagilevi balletitrupp Ballets Russes lavale teose, mis jäi helilooja Claude Debussy viimaseks lõpetatud orkestriteoseks. Tantsulist poemi pealkirjaga „Jeux“ peetakse tänapäeval pea sama oluliseks kui „Kevadpühitsust“, kuid Stravinski teose vastuvõtt oli vaid üks paljudest teguritest, mis takistasid selle edukat algust.

Kulus pea 40 aastat, enne kui „Jeux“ väärtust laiemalt tunnistati. Kui Stravinski uuenduslikkus haarab kuulaja otse enda embusse, siis Debussy teos on vaoshoitud ja valgusest läbi imbunud. See on kromaatileine, ent mitte kunagi karm, rütmiliselt keerukas, ent kerge ja graatsiline. Stravinski „Kevadpühitsus“ poleks saanud võimalikuks ilma Debussy varasemate teoste harmoonilise vabaduseta. „Jeux“ omakorda andis oma vormilise voolavusega olulise õppetunni sõjajärgsele radikaalsete heliloojate põlvkonnale. Selle asemel, et kasutada vormi ühtsuse ja integratsiooni loomiseks, uurib Debussy partituur katkendlikkust: rohkem kui 60 tempomuutust, pidevas muutumises motiivid ja lakkamatult vahelduvad orkestrivärvid — ometi on teoses peaaegu nähtamatu sisemine sidusus.

Debussy „Jeux“ avas ukse sellele, kuidas hilisemad heliloojad hakkasid oma muusikat kollaažina kokku panema. Seda on kuulda nii Messiaeni, Stockhauseni, Ligeti kui ka Boulezi loomingus. Teose pealkiri peegeldab

stsenaariumi mitmetähenduslikkust: poiss ja kaks tüdrukut otsivad tennisepalli, kuid asuvad peagi mängima teisi mängu. Boulez on kirjeldanud teost ka kui „Fauni pärastlõunat spordiriietes“, viidates muusikalisele sugulusele Debussy varase meistriteosaga.

Helilooja ise oli teose tellimuse osas esialgu vastumeelne; telegrammis Djagilevile teatas ta otsekoheselt: „Balleti teema on idiootlik, ei huvita.“ Ent honorari kahekordistamine muutis tõenäoliselt tema meelt. Kui otsus oli tehtud, kirjutas Debussy balleti esialgse kavandi ebatavaliselt kiiresti — umbes ühe kuuga 1912. aasta suvel — ning ta ütles André Caplet’le, et tal tuleb leida sellele muusikale orkester „ilma jalgadeta“. Debussy keeldus laskmast Djagilevil ja Nižinskiil töö käigus teost kuulda, et „need barbarid“ muusikasse ei sekkuks. Hiljem pidas ta oma ettevaatlikkust õigustatuks, öeldes Gabriel Pierné’le, et Nižinski „oma julma ja barbaarse koreograafiaga... tallas mu vaesed rütmid jalga alla nagu umbrohu“.

Nižinski kaitseks tuleb siiski tõdeda, et too kuulis orkestripartituuri alles üsna hilja. Kui „Kevadpühitsuse“ versioon kahele klaverile annab balletist hea ettekujutuse, siis „Jeux“ on klaveril Debussy õhulisest orkestritekstuurstuurst väga kaugel. Olukorda ei parandanud ka see, et palavikulised ettevalmistused Stravinski esietenduseks neelasid suure osa prooviajast.

„Jeux“ esiettekanne ei põhjustanud mässu ega skandaali, kuid sellele ei järgnenud ka ülevoolavad kiiduavaldused. Pigem valitses publiku seas segadus koreograafia suhtes, samas kui muusika näis jäävat peaaegu

täiesti märkamatuks. Tänapäevaks on ükskõiksus asendunud äratundmisega: kuidas ei suutnud need, kes istusid saja aasta eest Théâtre des Champs-Élysées's mõista, et Debussy mängud olid tõepoolest midagi erakordset?

Emmanuel Chabrier (1841–1894)

Rapsoodia „Hispaania“ („España“, 1883)

Emanuel Chabrier' muusikalise pärandi hulgas on oopereid ja orkestriteoseid, laule ja klaverimuusikat. Kui tema lavateostes kõlab vastu suur Wagneri-vaimustus, siis kammerteosed näitavad pigem huvi prantsuse impressionistide vastu.

Chabrier' tuntuimaks orkestriteoseks on orkestrirapsoodia „Hispaania“, milleks helilooja sai inspiratsiooni oma Hispaania ringreisil. Juulist detsembrini 1882 rändasid Chabrier ja tema abikaasa mööda Hispaaniat. Tema reisikirjad on täis huumorit, teravat vaatlusoskust, vahetuid muljeid kuuldu muusikast ja nähtud tantsudest ning tunnistust tema ehtsast kirjanduslikust andest. Kirjas muusikust sõbrale Édouard Moullé'le kirjeldab helilooja üksikasjalikult oma uurimusi piirkondlike tantsuvormide kohta, lisades noodistatud muusikalisi näiteid. Hilisemas, Cádizist saadetud kirjas dirigent Charles Lamoureux'le märgib Chabrier, et Pariisi naastes kavatseb ta komponeerida „erakordse fantaasia“, mis viib publiku vaimustuse haripunkti.

Kuigi algul töötas Chabrier teose kallal klaveriduole, arenes see peagi orkestriteoseks pealkirjaga „Jota“. Oktoobris 1883 sai sellest omakorda „España“. Teos on pühendatud dirigent Charles Lamoureux'le, kes juhatas ka selle esimest avalikku ettekannet 4. novembril 1883 Pariisis Théâtre du Château d'Eau's. Esiettekandel erakordselt hästi vastu võetud teos kinnistas Chabrier' kuulsuse üleöö. Seda kiitsid Lecocq, Duparc, Hahn, de Falla (kes leidis, et ükski Hispaania helilooja pole suutnud luua nii ehtsat jota't) ning isegi Mahler, kes nimetas teost New Yorgi Filharmoonikute ees „kaasaegse muusika alguseks“. Chabrier ise nimetas teost korduvalt „lihtsalt F–duuris looks ja ei millekski enamaks“.

Pärast lühikest, kitarri meenutavat sissejuhatust ilmub esimene teema summutatud trompetitel madalas registris, mis naaseb teose jooksul neli korda. Sellele järgneb voolav kõrvalteema (fagotid, metsasarved,

tšellod). Fagotid esitavad seejärel uue idee noodimärkega *ben giocoso, sempre con impeto*, mille järel erinevad pillirühmad astuvad dialoogi juba järgmise, tugevalt rütmilise teemaga. Pärast esimese teema naasmist viib ülemistel keelpillidel kõlav uus, voolav meloodia (*dolce espressivo*) kulminatsioonini, mille katkestab vaid tromboonide markantne (*marcato*) kõla. Instrumentaalsed ja temaatilised variatsioonid juhatavad teose ekstaatilise ja rõõmsa lõpuni.

ERSO piletioستjatele kehtib **50% soodustus** tavahinnast parkimisele Rävala parkimismajas kuni kolme (3) tunni jooksul.

Kuidas soodustust lunastada:

- Klient võtab Rävala parkimismajja sisenedes parkimispileti.
- Pärast kontserti valideerib klient oma parkimispileti kontserdisaali fuajees.
- Enne parklast lahkumist maksab klient parkimistasu parkimismajas asuvas makseautomaadis.

EuroPark

SÕPRADE KLUBI

Sõprade Klubi liikmetele pakume mitmeid hüvesid ning kutsume neid osalema eriüritustel.

Pianissimo 75€ aastas

Tasuta kavalehed, privaatne garderoob, varane ligipääs uue hooaja piletitele ja muud hüved.

Piano 150€ aastas

Sooduspiletid, kutsed avatud proovidesse ja muud hüved.

Mezzoforte 300€ aastas

Kutsed avakontserdile ning vastuvõttudele, üllatuskingitused ja muud hüved.

Forte 500€ aastas

Lavatagused tuurid, kutsed ava- ja lõppkontserdile, aastaringised soodustused ja muud hüved.

Fortissimo 1000€ aastas

Kohtumised muusikutega, kutsed orkestri üritustele ja muud hüved.

Sõprade sisering 3000+ €

Avalda oma toetusega suuremat mõju, liitudes Sõprade Siseringiga. Siseringi annetus on ühekordne panus alates 3000€, mis on suunatud kindlasse valdkonda. Sinu toetus tasustatakse ainulaadse soodustuste komplektiga just selles valdkonnas, mida toetad.

MAESTRO | SOLIST | ERSOKAS
TURNÉE | INSTRUMENT | HARIDUS

TOETAME KOOS!
erso.ee/toeta

LIYA PETROVA tõusis rahvusvahelisele areenile 2016. aasta Carl Nielsen konkursil võidu järel. Kaks aastat hiljem salvestas ta Nielsen ja Prokofjevi viiulikontserdi nr 1 Odense Sümfooniaorkestri ja Kristiina Poska juhatusel plaadifirmale Orchid Classics. See debüütalbum tõi talle rahvusvahelise tunnustuse: Londoni Sunday Times imetles tema „imekaunist kõla — küpsset ja hõbedast, suurejoonelise ulatusega fraasikujundust“. Saksamaa ajakiri Pizzicato nimetas tema kõla „hõbedaseks ja puhtaks“, samas kui Gramophone kiitis „erakordset tonaalset mitmekesisust sellel suurepärasel heliplaadil“.

Solistina on Petrova olnud külalisesinejaks selliste orkestrite ees nagu Pariisi orkester, Prantsuse Raadio filharmoniaorkester, Madalmaade Raadio Filharmoniaorkester, Kuninglik Filharmoniaorkester, BBC Walesi Rahvusorkester, Luksemburgi Filharmoniaorkester, Antwerpeni sümfooniaorkester, Bournemouthi sümfooniaorkester, Weimari Riigikapell, Flandria sümfooniaorkester, Brüsseli Filharmonia, Põhja-Saksa Filharmoniaorkester, Hiina Rahvuslik Sümfooniaorkester, Tokyo Filharmoniaorkester, Kansai Filharmoniaorkester, Lõuna-Rahvusorkester, Strasbourgi Filharmoniaorkester, Monte Carlo Filharmoniaorkester, Bordeaux' Rahvusorkester, Loire'i maade Rahvusorkester ning Odense sümfooniaorkester. Ta on teinud koostööd dirigentidega nagu Elim Chan, Stanislav Kochanovsky, Aziz Šohhakimov, Tan Dun, Pierre Bleuse, Duncan Ward, Martyn Brabbins, Kristiina Poska, Riccardo Minasi, Michael Sanderling, Kirill Karabits, Diego Fasolis, Michael Schønwandt, Philippe Herreweghe, Krzysztof Penderecki, Nikolaj Szeps-Znaider, Alexander

Liebreich, Xian Zhang, Ariane Matiakh, Christopher Warren–Green, Michel Tabachnik ja Jesús López Cobos. 2025. aasta augustis tegi ta eduka debüüdi BBC Promsil.

Kammermuusikat mängib Petrova regulaarselt koos Alexandre Kantorowga ning on esinenud paljude silmapaistvate muusikutega, sealhulgas Beatrice Rana, Emmanuel Pahud, Pablo Ferrández, Martha Argerich, Nicholas Angelich, Yuri Bashmet, Mischa Maisky, Renaud Capuçon, Augustin Dumay, James Ehnes, Frank Braley, Yuja Wang, Gérard Caussé, Antoine Tamestit, Bruno Philippe, Aurélien Pascal ja Gautier Capuçon. Ta on sage külaline kammermuusikafestivalidel, sealhulgas Mecklenburg–Vorpommerni pidustustel, Rheingau festivalil, Ludwigsburgi festivalil, Aix-en-Provence'i festivalil, La Folle Journée'l, La Roque d'Anthéroni rahvusvahelisel klaverifestivalil.

Alates 2020. aastast salvestab Liya Prantsuse plaadifirmale Mirare. 2025. aasta kevadel ilmus tema värskeim album, mis sisaldab Korngoldi viiulikontserti Kuningliku Filharmooniaorkestri ja Duncan Wardi juhatusel ning Richard Straussi sonaati pianist Alexandre Kantorowga. Album pälvis laialdast kriitikute tunnustust. Varem on ta välja andnud samuti väga menuka Waltoni ja Respighi albumi Kuningliku Filharmooniaorkestri ja Adam Laloum'ga (2023), Beethoveni ja Mozarti albumi Sinfonia Varsoviaga (2021) ning Beethoveni, Barberi ja Britteni sooloalbumi koos pianist Boris Kusnezowiga (2020). Veelgi varem ilmus plaadifirma Orchid Classics alt Nielsen ja Prokofjevi album koos Odense sümfooniaorkestri ja Kristiina Poskaga. Kõik tema albumid on pälvinud kriitikute üksmeelse tunnustuse üle maailma.

Liya Petrova sündis Bulgaarias muusikute peres ning õppis Augustin Dumay juhendamisel Brüsselis, Antje Weithaasi juures Berliinis ning Renaud Capuçoni käe all Lausanne'is. Praegu elab ta Pariisis.

2020. aasta kevadel asutas ta festivali La Musikfest Parisienne. Algselt Salle Cortot's toimunud festival saavutas kiiresti tunnustuse ning leiab nüüd aset Pariisi Filharmoonias, Liya ja Alexandre Kantorow' ühisel kunstilisel juhtimisel. 2022. aastal asutas ta koos oma lähedaste sõprade Alexandre Kantorow' ja Aurélien Pascaliga ka festivali Rencontres Musicales de Nîmes.

Liya mängib 1742. aastal Guarneri del Gesù valmistatud viiulil „Rovelli“, mis on talle eratoetajate poolt laenatud, ning samuti 1733. aastal Guarneri del Gesù valmistatud viiulil „Consolo“, mis kuulub Bulgaaria riigile.

PIERRE BLEUSE tegutseb prestižse Ensemble intercontemporain'i ning Odense Sümfooniaorkestri muusikadirektorina, samuti on ta ametis Prades'is toimuva Pablo Casalsi festivali kunstilise juhina.

Bleuse avas oma 2025/2026 hooaja Ensemble intercontemporain'iga mainekal BBC Proms'i festivalil, millele järgnesid Raveli festival Saint-Jean-de-Luzis ning hooaja avakontserdid Pariisi Filharmoonias. Käesolev hooaeg toob talle ka debüüdid mitmete juhtivate orkestrite ees, sealhulgas Rootsi Raadio sümfooniaorkestri, Soome Raadio sümfooniaorkestri, NDR Elbphilharmonie orkestri, SWR Sümfooniaorkestri ning Aucklandi Filharmooniaorkestri ees. Samuti naaseb ta São Paulo sümfooniaorkestri ette ning juhatab taas Birminghami linna sümfooniaorkestrit, Singapuri sümfooniaorkestrit ja Amsterdamis Concertgebouw' orkestrit.

Väga hinnatud dirigendina teeb ta regulaarselt koostööd rahvusvaheliste tippkollektiividega, sealhulgas Concertgebouw' orkestriga Amsterdamist, BBC sümfooniaorkestriga, Pariisi orkestriga, Prantsuse Rahvusorkestriga, Tokyo sümfooniaorkestriga ja Singapuri sümfooniaorkestriga, Hannoveri NDR raadio sümfooniaorkestriga, Leipzigi MDR sümfooniaorkestriga ja Frankfurdi HR sümfooniaorkestriga, Viini Tonkünstleri orkestriga, Suisse Romande'i orkestriga, Rootsi Kuningliku Filharmooniaorkestriga, Hispaania Rahvusorkestriga, Castilla y Leóni sümfooniaorkestriga, Poola Rahvusliku

Raadio Sümfooniaorkestriga, Toulouse'i Capitele'i rahvusorkestriga, Lyoni Rahvusorkestriga, Berni ja Baseli sümfooniaorkestritega, Brüsseli Filharmooniaga, Belgia Rahvusorkestriga, Liège'i Kuningliku Filharmooniaorkestriga ning paljude teiste Euroopa kollektiividega.

2024. aastal juhatas ta Barcelona Gran Teatre del Liceu's Hèctor Parra ooperit „Orgia“, millele järgnes esinemine Ensemble intercontemporain'iga Aix-en-Provence'i festivalil. 2025. aastal avas ta Pariisi Filharmoonias Pierre Boulezi 100. sünniaastapäeva tähistamise helilooja monumentaalse meistriteose „Répons“ ettekandega.

Ta teeb regulaarselt koostööd juhtivate rahvusvaheliste solistidega, sealhulgas Joyce DiDonato, Karita Mattila, Patricia Kopatchinskaja, Pierre-Laurent Aimard, Sol Gabetta, Bertrand Chamayou, Emmanuel Pahud ning Renaud ja Gautier Capuçon.

Tema diskograafia hõlmab arvukaid salvestisi, mille seas paistab eriti silma Ligeti album Ensemble intercontemporain'iga, mis pälvis 2025. aastal auhinna Diapason d'Or de l'année.

Pierre Bleuse on õppinud dirigeerimist Jorma Panula juhendamisel Soomes ning Laurent Gay käe all Genfi Haute École de Musique'is.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER (ERSO) on elav ja mitmekülgne orkester, kes püüdleb alati tipptaseme poole. Eesti vanimal ja mainekaimal regulaarselt tegutseval sümfooniaorkestril täitub sel hooajal 99. tegevusaasta. ERSO ajalugu ulatub aastasse 1926 ning sarnaselt paljude omataolistega maailmas on see seotud rahvusliku ringhäälingu sünni ja arenguga. Alates hooajast 2020/2021 on enam kui 100-liikmelise orkestri peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts. Neeme Järvi jätkab koostööd ERSOga eluaegse aupeadirigendina, orkestri kunstiline nõustaja on Paavo Järvi, varasemad peadirigendid on olnud Olav Roots, Paul Karp, Roman Matsov, Neeme Järvi, Peeter Lilje, Leo Krämer, Arvo Volmer, Nikolai Aleksejev ja taas Neeme Järvi.

ERSO on käinud arvukatel turneedel ning osalenud mainekatel rahvusvahelistel muusikafestivalidel. 2023. aasta mais toimus orkestri esimene kontserdireis Suurbritanniasse, kus kahe nädala jooksul anti 11 kontserti. 2022. aastal esineti Olari Eltsi juhatusel Nürnbergis, Münchenis ja Pariisis. 2021. aasta novembri lõpus osalesid ERSO ja Elts Poolas rahvusvahelisel Kesk- ja Ida-Euroopa muusikafestivalil „Eufonie“. 2019. aastal avasid ERSO ja Neeme Järvi Prantsuse Raadio maineka Montpellier’ muusikafestivali ning orkester käis Kesk-Euroopa turneel, kus Neeme Järvi juhatusel esineti Viini Musikvereini kuldses saalis, Linzi Brucknerhausi suures saalis, Praha Rudolfinum Dvořáki saalis ja Bregenzi Bodensee saalis ning Mihhail Gertsji juhatusel Saksamaal Erlangenis ja Viersenis. Veel on esinetud sellistel maailmalavadel nagu Berliini Konzerthaus, New Yorgi Avery Fisher Hall (praeguse nimetusega David Geffen Hall), Peterburi filharmoonia suur saal ja Maria Teatri kontserdisaal, Kölni filharmoonia, Helsingi Musiikkitalo, Stockholmi Berwaldhallen jt.

ERSO plaadistuste kõrget kvaliteeti on esile tõstetud mainekates klassikalise muusika ajakirjades ning sellega on kaasnenud mitmed tunnustused, millest olulisim on Eesti esimene Grammy (2004, dirigent Paavo Järvi), värskemad aga aasta klassikaalbumi tiitel 2020. aastal Eesti muusikaauhindade jagamisel Elleri sümfooniliste poeemide teise plaadi eest (dirigent Olari Elts) ning kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ERSO-le ja Olari Eltsile seniste Elleri muusika salvestiste eest. Suurepärane koostöö on ERSO-l selliste mainekate plaadifirmadega nagu Chandos, BIS, Onyx, samuti Ondine, ERP jt.

Lisaks kohalikele raadio- ja telekanalitele on ERSO kontserte üle kandnud Mezzo ja medici.tv ning EBU vahendusel on need jõudnud paljudesse Euroopa raadiojaamadesse. 2020. aastal alustas tegevust ERSO TV (erso.tv), kus saab vaadata kõiki orkestri live-kontserte ning juba toimunud esinemisi.

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

Peadirigent ja kunstiline juht Olari Elts

Eluaegne aupeadirigent Neeme Järvi, **kunstiline nõustaja** Paavo Järvi

Koosseis 6. veebruaril 2026

I VIUL

Brieuc Vourch
Marge Uus
Kristiina Aimla
Kätlin Ivask
Nina Kawaguchi
Kirti–Kai Loorand
Hanna–Liis Nahkur
Tõnis Pajupuu
Piret Sandberg
Danae Taamal
Kaiu Talve
Andrus Tork
Tarmo Truuväärt
Katrín Matveus

II VIUL

Kaido Välja
Kadi Vilu
Toomas Hendrik
Ellervee
Triin Krigul
Miina Laanesaar
Egert Leinsaar
Maiu Mägi
Kristjan Nõlvak
Mari–Katrina Suss
Marlis Timpmann
Annelize Vlasenko
Liisi–Mai Krigul

VIOOLA

Liina Sakkos
Sandra Kliimaite
Helena Altmanis
Mairit Mitt–Bronikowska
Mall Help
Martti Mägi
Juhan Palm–Peipman
Liisi Rusnak
Kristiina Välja
Karen Joamets

TŠELLO

Indrek Leivategija
Andres Alexander
Metspalu
Riina Erin
Levi–Danel Mägila
Lauri Toom
Margus Uus
Villu Vihermäe

KONTRABASS

Mati Lukk
Xiaonan Nie
Janel Altroff
Imre Eenma
Indrek Pajus
Ants Önnis
HARF
Sara Siria D'Amico
Kaisa Helena Žigurs

FLÖÖT

Mihkel Peäske
Reina Mandre
Linda Vood
Janika Lentsius

OBOE

Guido Gualandi
Aleksander Hännikäinen
Heli Ernits
Tõnis Traksmann

KLARNET

Soo–Young Lee
José Carlos Domínguez
Almela
Taavi Orro
Piersilvio Balta

FAGOTT

Peeter Sarapuu
Jakob Peäske
Kristjan Kungla
Francesco Pio Russo

METSASARV

Ye Pan
Nikita Matsuk
Kalle Koppel
Artur Reinpõld

TROMPET

Indrek Vau
Laur Keller
Erki Möller
Ivar Tillemann

TROMBOON

Andres Kontus
Peeter Margus
Väino Põllu

TUUBA

Madis Vilgats

TIMPANID

Adam Jeffrey

LÖÖKPILLID

Vambola Krigul
Lauri Metsvahi
Terje Terasmaa
Rein Roos

KLAHVPIILLID

Jana Peäske

SA ERSO juhatause liige

Kristjan Hallik

Produtsent

Daily Trippel

Orkestri mäenedžer

Marko Metsaru

Müügijuht

Signe Vaiknemets

Partnerlussuhete juht

Morgan Merrell

Maine– ja kommunikatsioonijuht

Kaisa Koger

Toimetaja

Anita Maasalu

Noodikoguhoidja

Mariell Ellen

Disainer

Norman Orro

Personalijuht

Piret Veensalu

Pillilao juhataja

Egert Leinsaar

Kammer– ja noorteprojektide produtsent

Taavi Orro

Lavameistrid

Jüri Korjus
Heiki Zvorovski

E · R · · O

EESTI RIIKLIK SÜMFOONIAORKESTER

ERSO
PEASONSOR

TOETAB

RADISSON COLLECTION
TALLINN

Kalevala lood Jean Sibelius

TROMPET
**HÅKAN
HARDENBERGER**

ERSO

DIRIGENT
**DIMA
SLOBODENIOUK**

13

VEEBRUAR
ESTONIA KONTSERDISAAL
2026

MÜÜDID JA LEGENDID

**SIBELIUS
WALLIN**

FORTISSIMO

1000€

Aare Viira
Allar Jõks
David O'Brock
Egon Elstein
Johan Randvere
Kadri Lindpere
Kaidi ja Raivo Ruusalepp
Lauri Ligi
Liis Rammo
Ly Rammo
Rain Tamm
Siim Kallas
Tõnu Kuddu
Wolfgang Doneus

FORTE

500€

Annika Kuimet
Erko Tamuri
Evi Rooda
Helen Michaels
Karin Punning
Kristjan Pomm
Lauri Almann
Peep Vain
Raivo Stern
Siim Kallast
Toomas Prangli
Ülle Kruuse

MEZZOFORTE

300€

Aare Olander
Helge Talts
Hubert Viktor Kahn
Ingrid Männik
Juta Schnur
Juta Tiidus
Lembit Talts
Maret Maripuu
Piret Tuul
Riina Cohen
Siim Aben
Triin Siim
Tunne Kelam

PIANO

150€

Aime Lindpere
Aivo Hallist
Allan Randmaa
Andrus Lehtmets
Ants Hinn
Ants Kerde
Ants Orgulas
Eero Hammer
Harri Mikk
Heidi Pruuli
Jaan Riikoja
Jonna Pechter
Jüri Šamov–Liver
Jüri Suursoo
Kärt Hammer
Kärt Põldsam
Katre Viljalo
Katrin Veskimäe
Kristel Leppik
Kristiina Kahur
Laura Danilas
Liina Anier–Pärn
Mai Stern
Maia Remmelgas
Mall Petersen
Malle Maltis
Mare Hammer
Mare Jugandi
Marika Laar
Martin Juusu
Merike Meren
Nele Laidvee
Patrick Soome
Peep Laar
Reet Nurmeots
Sander Pullerits
Sirje Almann
Tanel Ross
Tiiu Kruus
Urve Pappa
Velle Hammer
Anonüümne ☺

DOONORID

Anne Kase
Anne Murof
Hans Kristian Laur
Kristjan Pomm
Morgan Merrell
Signe Vaiknemets
Siim Kallast
Ülle Peljo
Vladislava Vassitskina

PIANISSIMO

75€

Aime Talvik
Andres Vasarik
Anne Artus
Avo–Rein Tereping
Elena Aben
Elle Nellis
Elna Kaasik
Ene Krigul
Enel Pehap
Gennadi Viñman
Heiki Meos
Helle Kulbas
Ilja Sundelevitš
Irina Zundelevich
Juta Keskküla
Katariina Lepiku
Leila Eespere
Liina Linsi
Liljan Heikkilä
Mai Ets
Marika Eljas
Merle Keskküla
Riina Talvik
Silva Pastak
Sirje Pöder
Sirje Urb
Tiia Ruben
Tiina Hiie
Tiiu Vilms
Triin Lekk
Viive Savel
Viivi Villemson
Viktor Kaasik
Vilve Põldmäe
Vivian Renne
Vladimir Panov

Liitu ERSO sõprade klubiga!

Liitudes ERSO Sõprade Klubiga, toetate Eesti esindusorkestrit ning panustate Eesti kultuuri- ja muusikaellu. Sõprade klubi liikmetele pakume mitmeid hüvesid ning kutsume neid osalema eriüritustel.

AITÄH TOETAMAST!

ERSO PEASPONSOR

SPONSORID

NORDIC
CATERING

LIVIKO
— anno 1898 —

myfitness
world class gym & studios

TOETAJAD

PAKEND & PRINT
ERSO TRÜKIKESKUS

KULTUURIMINISTEERIUM

piletikeskus
Powered by sviby

PAUL G. VALENTIN

Crémant de Limoux

Valmistatud traditsioonilisel šampanja valmistamise meetodil
Prantsusmaa, Languedoc, Limoux

Tähelepanu! Tegemist on alkoholiga.
Alkohol võib kahjustada teie tervist.

KUTSUME KUULAMA

KALEVALA LOOD. JEAN SIBELIUS

R, 13. VEEBRUAR KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19

ESTONIA KONTSERDISAAL

Jean Sibelius Sümfooniline poeem „Põhjala tütar“, op. 49

Rolf Vallin Trompetikontsert „Fisher King“

Jean Sibelius Süit „Lemminkäinen“, op. 22

HÅKAN HARDENBERGER trompet, ERSO, dirigent DIMA SLOBODENIOUK

HÅKAN HARDENBERGER JA ERSO KAMMERMUUSIKUD

L, 14. VEEBRUAR KELL 18

MUBA SUUR SAAL

Oskar Böhme Sekstett es-moll, op. 30

George Enescu „Legend“

Galina Grigorjeva „Psalm I“ ja „Psalm II“

Eino Tamberg Sonaat trompetile, löökpillidele ja klaverile, op. 82

HÅKAN HARDENBERGER trompet, INDREK VAU trompet, LAUR KELLER

trompet, YE PAN metsasarv, ANDRES KONTUS tromboon, MADIS

VILGATS tuuba, KÄRT RUUBEL klaver, LAURI METSVAHI löökpillid

DMITRI ŠOSTAKOVITŠ 120

R, 20. VEEBRUAR KELL 18 (EELKONTSERT) JA KELL 19

ESTONIA KONTSERDISAAL

Dmitri Šostakovitš Süit estraadiorkestrile nr 1

Dmitri Šostakovitš Klaverikontsert nr 1 c-moll, op. 35

Dmitri Šostakovitš Sümfoonia nr 6 h-moll, op. 54

MARIE-ANGE NGUCI klaver, EMTA sümfooniaorkester, ERSO, dirigent OLARI ELTS

RADISSON COLLECTION
TALLINN

LIVIKO
— anno 1898 —

myfitness
world class gym & studios

Epiim

NORDAID®

NORDIC
CATERING

E · R · · O

Estonia pst 4
10148 Tallinn
tel 6 147 787
erso@erso.ee
www.erso.ee

Kuula ja vaata uuesti!

ERSO.TV